

Benim Güzel Yurdum-2

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Cumartesi, 27 Şubat 2016 08:19 -

“BU SARAYI YAKARIM BEN!”

Marmara, Ege ve Akdeniz kıyılarını gezmemiz İstanbul'dan başlayacaktı. Kız kardeşim Fatma ile 8 Haziran 1967 günü İstanbul'daydık. İkimiz de İstanbul'u ilk gez görüyorduk. Burada beş gün kaldık.

Köylerden İstanbul'a yoğun göç henüz başlamaktadır ama orada geceledebileceğimiz birkaç akraba vardı. Teyzemiz Rahime, oğlu Doktor Cevat Yalın'la Aksaray'da Akdeniz Caddesi'nde oturuyordu. Salise halamızın oğlu Ercan Sarıhan, Emergân'da oturmaktadır. Su Ürünleri Kurumunda çalışmaktadır. (Sonradan Profesör ve Çukurova Üniversitesi Su Ürünleri Fakültesi Dekanı), onun ablası Müteahhit Mustafa Sarıhan'la evli Vahide abla da Fatih'tedir. Birer gece misafir etseler yeter...

İstanbul'da görülecek çok yer, ziyaret edilecek önemli insanlar vardır. Fatma'yı bırakıp, Taksim'e çıktım. Şişli'ye nasıl gideceğimi sorduğum monşer sakallı biri bana “Şuradan bir taksi alırsınız, gidersiniz” dedi. Birden şaşkınlık geçirdim. Şişli'ye gitmek için neden bir taksi satın almalıydım ki? Sonradan hatırlayacaktım: İngilizcedeki “Take a taxi”yi Türkçe'ye aktarıyordu: “Bir taksiye bin” demek istiyordu. İstanbulluların dili böyle bozuk muydu? Ama ben paramı taksiye veremezdim.

Otobüsle gittiğim Şişli'deki Ant dergisine ulaştım. Burada Yaşar Kemal'le karşılaştım. Kitaplarındaki o tatlı dili yazarımız nasıl da haldır huldurdu! Yeğeni Ramazan da ordaydı. İnci Özgüden matbaadan düzeltmek için getirdiği bir deste kâğıt tutuyordu. Onun sosyalist bir kadın olduğu halde dudaklarına ruj sürmesine hayret ettim!

Sıra mektuplaşmakta olduğumuz Turing ve Otomobil Kurumu Müdürü Celik Gülersoy'a buluşmaya gelmişti. Onu da tam Şişli meydanına bakan kurumda buldum. Taşradan gelmiş bir öğretmen olan bana hiç beklemediğim bir ilgi gösterdi. Otomobiline aldı. Kurumun bazı işleri için Topkapı'ya giderken kurumu hakkında bilgi verdi.

Geri dönünce bir muhallebicide tatlı ikram etti. O sırada üçte biri ziyarete açık olan, envanterini çıkarmakta olduğu Dolmabahçe Sarayını gezdirdi. Hamam kurnalarının öyle bir mermeri vardı

Benim Güzel Yurdum-2

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Cumartesi, 27 Şubat 2016 08:19 -

ki, arkasına elinizi koyuyordunuz, aynen görünüyordu!

Dolmabahçe girişinin fotoğrafını çektim ve daha sonra kartın arkasına şunları yazdım:
“Dolmabahçe Sarayı’nın giriş kapısı bu. Olmaz olsaydı. Abdlbilmem kim 850 milyon liraya yaptırmış bunu. Ayranı yok içmeye, atla gider sımaya derler. Girmiř içine keyfine bakmış. Âdet değilmiştir yoksa o zaman kalkar utanmadan nurlu ufuklar nutukları da çekerdi. İzin verseler atır atır yakarım bu sarayı ben” (1927’den sonra Atatürk’ün bu sarayı kullanmasını da hiç tutmadım. O zaman da şimdi de. Bende iflah olmayacak bir köylü mantığı olduğunu buradan da anlayabilirsiniz) (17 Ocak 2016)

Gelecek yazı:Beyoęlu Caddesi